

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2017. gada 6. novembrī
(OR. en)

13927/17

Starpiestāžu lieta:
2015/0288 (COD)

JUSTCIV 260
CONSOM 337
CODEC 1730

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2017. gada 31. oktobris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2017) 637 final
Temats:	Grozīts priekšlikums – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA par dažiem preču pārdošanas līguma aspektiem, ar kuru groza Eiropas Parlamenta and Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2017) 637 *final*.

Pielikumā: COM(2017) 637 *final*

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 31.10.2017.
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Grozīts priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distānces pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/22/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2017) 354 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Komisija 2015. gada 9. decembrī pieņēma priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par dažiem digitālā satura piegādes līgumu aspektiem¹ un priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanas līgumu aspektiem². Minēto priekšlikumu mērķis ir veicināt ātrāku digitālā vienotā tirgus izveides radīto iespēju izaugsmi patērētāju un uzņēmumu labā, novēršot galvenos ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai.

Ar šo grozīto priekšlikumu Komisija ierosina paplašināt darbības jomu direktīvas priekšlikumam par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanas līgumu aspektiem³, attiecinot to arī uz pārdošanu klātienē.

Ņemot vērā tirdzniecības un tehniskās straujās pārmaiņas, ko izraisījusi digitalizācija, Komisijas savā sākotnējā priekšlikumā centās steidzami novērst galvenos šķēršļus, kas kavē pārrobežu tirdzniecību. Tāpēc par prioritāru jautājumu tā izvirzīja priekšlikumu, kas attiecās vienīgi uz preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu. Priekšlikumam pievienotajā paziņojumā Komisija norādīja: “*Ņemot vērā multikanālu izplatīšanas modeļa [...] nozīmes palielināšanos, Komisija [...] veiks pasākumus, lai saskaņotu distances un klātienes pārdošanas noteikumus. Tādējādi tiks nodrošināts, ka patērētāji un uzņēmumi varēs paļauties uz saskaņotu tiesisko regulējumu.*”⁴ Lai nodrošinātu šādu saskaņotību, Komisija apņēmas iesniegt likumdevējiem datus par pārdošanu klātienē, kurus tā bija apkopojusi saistībā ar *REFIT* atbilstības pārbaudi attiecībā uz galvenajām ES patērētāju tiesību direktīvām, tostarp arī Direktīvu 1999/44/EK par patēriņa preču pārdošanu un garantijām (“Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīva”)⁵. Bez tam paziņojumā Komisija norādīja, ka šīs pārbaudes secinājumus “*likumdevējas iestādes varētu ņemt vērā, izskatot priekšlikumu par preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu.*”⁶ Attiecīgos datus, ko Komisija apkopojusi atbilstības pārbaudes ietvaros, likumdevējiem nosūtīja 2016. gada augustā un septembrī un vēlāk 2017. gada maijā publicēja⁷.

Diskusijās, kas par šo priekšlikumu notika Eiropas Parlamentā (EP) un Padomē, likumdevējas iestādes uzsvēra, ka ir nepieciešami saskaņoti noteikumi par distances pārdošanu un pārdošanu klātienē. EP referenti gan Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības (*IMCO*) vadošajā komitejā, gan iesaistītajā Juridiskā komitejā (*JURI*) par priekšlikumu attiecībā uz tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu ir iesnieguši grozījumus, kas paplašina tā darbības jomu, attiecinot to uz visiem pārdošanas līgumiem, kas noslēgti starp pārdevēju un patērētāju. Šajā sakarā *IMCO* lūdza Eiropas Parlamenta Izpētes dienestu veikt *ex ante* ietekmes novērtējumu, lai izvērtētu šo grozījumu ietekmi. Šis Eiropas Parlamenta ietekmes novērtējums tika publicēts 2017. gada 14. jūlijā, un tā secinājumos pausts atbalsts

1 COM(2015) 634 final.

2 COM(2015) 635 final.

3 Ja šajā paskaidrojuma rakstā minēta “tiešsaistes pārdošana”, ar to saprotama “tiešsaistes un cita veida distances pārdošana”.

4 COM (2015) 635 final, 8. lpp.

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām, OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

6 COM (2015) 635 final, 8. lpp.

7 SWD (2017) 209 final. Ziņojums par ES patērētāju un tirgvedības tiesību atbilstības pārbaudi un ārējie atbalsta pētījumi ir pieejami: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAl

nepieciešamībai saskaņot noteikumus attiecībā uz visu veidu pārdošanu, kas sniegtu labumu gan uzņēmumiem, gan patērētājiem⁸.

Neformālajā Tieslietu un iekšlietu padomes 2017. gada 7. jūlija sanāksmē, kā arī Civiltiesību jautājumu darba grupā (Līgumtiesības) Padomē lielākā daļa dalībvalstu ir paidušas atrunas attiecībā uz juridisko sadrumstalotību, ko radītu dažādie režīmi preču distances pārdošanai un pārdošanai klātienē, argumentējot, ka noteikumiem, ko piemēro preču pārdošanai, ir jābūt vieniem un tiem pašiem neatkarīgi no pārdošanas kanāla. Tādēļ vairākas dalībvalstis ir paidušas viedokli, ka Komisijai būtu jāiesniedz grozīts priekšlikums, lai paplašinātu tā darbības jomu, to attiecinot arī uz pārdošanu klātienē.

Turklāt šis grozītais priekšlikums ir vērsts uz to, lai veicinātu savlaicīgu progresu jomā, kas ir vienotā tirgus stratēģiju pamatā, ņemot vērā Eiropadomes secinājumus: Eiropadome 2016. gada jūnijā aicināja “līdz 2018. gadam pabeigt un īstenot atsevišķās vienotā tirgus stratēģijas”.⁹ Un 2017. gada jūnijā Eiropadome uzsvēra, ka “ir vajadzīgi turpmāki ES un tās dalībvalstu centieni, lai sasniegtu 2016. gada jūnija secinājumos izklāstīto mērķu vērīenīgumu attiecībā uz vienoto tirgu... Padome sniegs ziņojumu 2018. gada jūnija Eiropadomei par progresu, kas gūts attiecībā uz vienotā tirgus padziļināšanu, īstenošanu un izpildi visos tā aspektos”.¹⁰

Nākot klajā ar šo grozīto priekšlikumu, ar kuru paplašina sākotnējā priekšlikuma darbības jomu, to attiecinot arī uz pārdošanu klātienē, Komisija reaģē uz minētajiem sasniegumiem iestāžu sarunās, ņemot vērā atbilstības pārbaudes konstatējumus¹¹ un ietekmes novērtējumu, ko veica Eiropas Parlamenta Izpētes dienests, kā sīkāk izklāstīts grozītajam priekšlikumam pievienotajā dienestu darba dokumentā¹².

• **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Sākotnējā priekšlikuma ietekmes novērtējumā tika izklāstītas problēmas, ar kurām saskaras gan patērētāji, gan uzņēmumi un kuras izriet no valstu līgumtiesību atšķirībām. Patērētāja preču pārdošanas un garantiju direktīvas obligātās saskaņošanas pieeja nemudina patērētājus pirkt preces no citām ES valstīm vai uzņēmumus pārdot preces uz citām ES valstīm¹³. Tas liedz patērētājiem un uzņēmumiem pilnībā gūt labumu no iekšējā tirgus sniegtajām iespējām. Atbilstības pārbaudes izvērtēšanā tika apstiprināta nepieciešamība saglabāt saskaņotus noteikumus šajā jomā, kurus piemēro gan distances pārdošanai, gan pārdošanai klātienē¹⁴.

Kaut arī pēc Komisijas priekšlikuma pieņemšanas patērētāju uzticēšanās līmenis, veicot pārrobežu pirkumus tiešsaistē (kas veido lielāko daļu no patērētāja preču pārrobežu tirdzniecības), ir palielinājies, tas joprojām ir zemāks nekā viņu uzticēšanās līmenis pirkumiem savā valstī¹⁵. Viena no galvenajām problēmām, kas rada bažas patērētājiem attiecībā uz pārrobežu e-komerciju, ir neskaidrība par galvenajām līgumiskajām tiesībām¹⁶.

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258.

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_en.pdf.

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_en.pdf.

11 SWD(2017)209 final. *Report of the Fitness Check of consumer and marketing law*.

12 SWD(2017)354 final. *Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods*.

13 SWD(2017)209 final. *Report of the Fitness Check of consumer and marketing law*, 78. lpp.

14 SWD(2017)209 final. *Report of the Fitness Check of consumer and marketing law*, 62.-65. lpp.

15 72,4 % patērētāju ir pārliecināti par preču iegādi savā valstī, savukārt 57,8 % patērētāju jūtas pārliecināti, iegādājoties preces pāri robežām. *Consumer Conditions Scoreboard—2017 Edition*, pieejams: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

16 Eiropas Komisijas Patērētāju pētījums, kurā apzināti galvenie pārrobežu šķēršļi digitālā vienotā tirgus izveidei un jomas, kurās tie ir visbūtiskākie, 2015. gads.

Lielāka patērētāju uzticēšanās nav arī sekmējusi vienlīdz strauju faktisko pārrobežu pirkumu pieaugumu¹⁷.

Uzņēmumu uzticēšanās preču pārrobežu pārdošanai joprojām neuzlabojas. Saskaņā ar jaunāko ES mēroga apsekojumu (2016. gads) 58 % no visiem ES mazumtirgotājiem norāda, ka jūtas pārliecināti par preču pārdošanu tiešsaistē; tomēr tikai 28 % jūtas pārliecināti, pārdodot preces tiešsaistē uz citām ES valstīm, bet 30 % ir pārliecināti tikai gadījumā, ja viņi pārdod preces pircējiem savā valstī¹⁸. Šie jaunie dati apstiprina sākotnējam priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā uzsvērtu domu, ka atšķirīgas valstu līgumtiesības ir viens no galvenajiem preču pārrobežu pārdošanas šķēršļiem: divi no četriem svarīgākajiem pārrobežu tirdzniecības šķēršļiem mazumtirgotājiem, kuri pašreiz pārdod preces tiešsaistē, ir saistīti ar atšķirībām valstu līgumtiesībās (38,1 %) un atšķirībām valstu patērētāju tiesību aizsardzības noteikumos (37,4 %)¹⁹. Minētās bažas apliecina nemainīgi zemais mazumtirgotāju pārrobežu e-komercijas izmantošanas līmenis²⁰.

Atšķirības valstu patērētāju līgumtiesībās kaitē arī uzņēmumiem un patērētājiem, kuri nodarbojas ar preču pārrobežu pārdošanu klātienē: analīze, kas veikta saistībā ar ES patērētāju un tirgvedības tiesību atbilstības pārbaudi, liecina, ka 42 % mazumtirgotāju, kas pārdod klātienē, un 46 % mazumtirgotāju, kas izmanto distances pārdošanas kanālus, uzskata, ka izmaksas, kuras saistītas ar atbilstības nodrošināšanu dažādu patērētāju tiesību aizsardzības un līgumtiesību noteikumiem, ir būtiski preču pārrobežu pārdošanas šķēršļi²¹. Tajā pašā laikā jaunākie *REFIT* atbilstības pārbaudes dati liecina, ka 72 % patērētāju uzskata, ka atšķirības patērētāju tiesībās attiecībā uz bojātiem produktiem ir svarīgs vai ļoti svarīgs faktors, kas jāņem vērā, veicot pirkumu klātienē citā ES valstī²².

Tāpēc sākotnējā priekšlikuma mērķis bija likvidēt galvenos ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai, lai novērstu problēmas, ar kurām sastopas uzņēmumi un patērētāji tiesiskā regulējuma sarežģītības dēļ, un uzņēmumu izmaksas, ko rada atšķirīgās līgumtiesības.

Šis grozītais priekšlikums, ko piemēro visu veidu pārdošanai, ir vērsts uz to pašu mērķi un vēl vairāk veicina tā sasniegšanu, jo tirgotājus, kas veic pārrobežu pārdošanu klātienē vai apsver iespēju to darīt, arī ir skārušas neskaidrības un izmaksas, ko rada valstu līgumtiesību atšķirības, kā rezultātā samazinās preču pārrobežu pārdošana, kā arī pastāv mazāka izvēle un mazāk konkurētspējīgas cenas patērētājiem. Šis grozītais priekšlikums arī novērš tādu negatīvu ietekmi uz tirgus dalībniekiem, kas savā valstī nodarbojas gan ar preču distances pārdošanu, gan ar pārdošanu klātienē, kuru radītu dažādi valstu līgumtiesību režīmi, ko piemēro dažādiem izplatīšanas kanāliem. Tāpēc ar šo priekšlikumu atbalsta multikanālu pārdošanas pieauguma tendenci un reaģē uz tirgus norisēm gan patērētājiem, gan uzņēmumiem.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šā grozītā priekšlikuma svarīgākās materiālās tiesību normas aptver tās galvenās atšķirības valstu patērētāju tiesību imperatīvajās normās, ko rada Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvas obligātās saskaņošanas noteikumu īstenošana dalībvalstīs. Tieši šīs galvenās valstu

17 *Consumer Conditions Scoreboard–2017 Edition*

18 *Survey on retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016*, 120. lpp.

19 *Survey on retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016*, 123.-124. lpp. Tika norādīts, ka minētie šķēršļi ir visbūtiskākie uzreiz aiz "augstāka krāpšanas un nemaksāšanas riska preču pārrobežu pārdošanā" (39,7 %) un "atšķirībām valstu nodokļu regulējumos" (39,6 %).

20 *Survey on retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection 2016*, 105. lpp.

21 SWD(2017) 209 final, *Report of the Fitness Check of consumer and marketing law*, 100.-101. lpp.

22 SWD(2017) 209 final, *Report of the Fitness Check of consumer and marketing law*, 100. lpp.

noteikumu atšķirības ietekmē tirgotāju lēmumus, vai un kādā apjomā veikt preču pārrobežu pārdošanu. Lai arī priekšlikums balstās uz Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvas noteikumiem, tas paredz pilnībā saskaņot preču atbilstības kritērijus, patērētājiem pieejamo tiesiskās aizsardzības līdzekļu hierarhiju un šo tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtību.

Šis priekšlikums papildina esošos horizontālos tiesību aktus patērētāju tiesību aizsardzības jomā, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvu 2011/83/ES par patērētāju tiesībām²³. Abi minētie instrumenti nepārklātos, bet viens otru papildinātu, jo Direktīvā 2011/83/ES ir galvenokārt iekļauti noteikumi par informāciju, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas, atteikuma tiesībām no distances līgumiem un līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, un noteikumi par preču piegādi un riska nodošanu, savukārt ar priekšlikumu par preču pārdošanas līgumiem paredz noteikumus par preču atbilstību līgumam, patērētājiem pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatbilstības gadījumā un šo tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtību. Priekšlikums ir saskanīgs arī ar ES patērētāju un tirgvedības tiesību atbilstības pārbaudes rezultātiem²⁴.

Priekšlikumu papildina ES nozaru tiesību akti, piemēram, ekodizaina²⁵ un energoefektivitātes marķējuma²⁶ tiesību akti un to īstenošanas un deleģētie akti, ar kuriem ievieš konkrētas ilgzināšanas prasības.

Visbeidzot, priekšlikums ir saskanīgs ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās²⁷ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I)²⁸, kas paredz noteikumus kompetentās jurisdikcijas un piemērojamo tiesību aktu noteikšanai.

• **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Priekšlikums attiecas uz pasākumiem, ko Komisija ierosināja savā paziņojumā “Vispusīga pieeja pārrobežu e-komercijas veicināšanai Eiropas iedzīvotāju un uzņēmēju labā”²⁹. Katrs no šiem pasākumiem būtiski sekmē pārrobežu e-komercijas veicināšanu Eiropā, un kopā šie pasākumi veido savstarpēji papildinošu un nepieciešamu elementu kopumu ar mērķi pilnībā gūt labumu no lielākas pārrobežu e-komercijas. Konkrētāk, valstu svarīgāko līgumtiesību noteikumu pilnīgai saskaņošanai būtu jāpalīdz īstenot ierosināto regulu par ģeogrāfisko bloķēšanu³⁰, jo tā novērsīs vienu no galvenajiem iemesliem, kāpēc uzņēmumi veic ģeogrāfisko bloķēšanu.

23 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

24 SWD(2017)209 final, *Report of the Fitness Check of consumer and marketing law*.

25 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem, OV L 285, 31.10.2009., 10-35. lpp.

26 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/30/ES (2010. gada 19. maijs) par enerģijas un citu resursu patēriņa norādīšanu ražojumiem, kas saistīti ar energopatēriņu, izmantojot etiķetes un standarta informāciju par precēm, OV L 153, 18.6.2010., 1-12. lpp.

27 OV L 351, 20.12.2012., 1-32. lpp.

28 OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

29 COM(2016)320 final. Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Vispusīga pieeja pārrobežu e-komercijas veicināšanai Eiropas iedzīvotāju un uzņēmēju labā”.

30 COM(2016) 289 final. Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko novērš ģeogrāfisko bloķēšanu un cita veida diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ iekšējā tirgū un groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK.

Grozītais priekšlikums saskan ar priekšlikumu direktīvai par digitālā satura piegādi. Abi priekšlikumi sniedz būtisku ieguldījumu tajā, lai atraisītu digitālā vienotā tirgus potenciālu, un grozītajam priekšlikumam ir būtiska nozīme šajā tiesību aktu kopumā, jo preču pārdošanas apjomi veido vairāk nekā 80 % no kopējās pārrobežu tirdzniecības³¹.

Paziņojumā par digitālā vienotā tirgus stratēģijas īstenošanas vidusposma pārskatu³² Komisija mudināja Eiropas Parlamentu un Padomi laikus pieņemt visus ierosinātos pasākumus, ņemot vērā nepieciešamību ātri likvidēt atlikušos šķēršļus un funkcionējošu digitālo vienoto tirgu padarīt par realitāti.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā grozītā priekšlikuma juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pants, un tā galvenais mērķis ir iekšējā tirgus izveides un darbības uzlabošana.

Kā paskaidrots 1. iedaļā, Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvas obligātās saskaņošanas būtība ir radījusi atšķirības patērētāju līgumtiesību noteikumos sakarā ar to, ka valstu imperatīvās normas pārsniedz minimālos standartus, kas noteikti Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvā³³. Šīs atšķirības rada šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai, tieši ietekmējot iekšējā tirgus izveidi un darbību un ierobežojot konkurenci. Priekšlikums novērsīs tos šķēršļus pamatbrīvību izmantošanai, kurus rada šīs atšķirības, jo īpaši papildu darījumu izmaksas, kas rodas, slēdzot pārrobežu darījumus, un pārliecības trūkums par savām tiesībām, ko izjūt patērētāji, veicot pirkumu no citas ES valsts. Visiem šiem faktoriem ir tieša ietekme uz iekšējā tirgus izveidi un darbību, tie ierobežo konkurenci un parāda, ka Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvas obligātās saskaņošanas būtība nav bijusi pietiekama, lai risinātu iekšējā tirgus aspektus saistībā ar preču pārrobežu pārdošanu Savienībā.

Atceļot spēkā esošo Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvas obligāto saskaņošanu un aizstājot to ar pilnīgas saskaņošanas direktīvu, kuras darbības joma ir paplašināta, tajā iekļaujot gan distances pārdošanu, gan pārdošanu klātienē, tiks sekmēts saskaņots tiesiskais regulējums, kas sniegs atbalstu iekšējā tirgus darbībai. Priekšlikums nodrošinās kopumā augsta ES līmeņa patērētāju tiesību aizsardzību, izveidojot pilnībā saskaņotu imperatīvo normu kopumu, kas saglabās un vairākos gadījumos uzlabos aizsardzības līmeni, kādu patērētājiem patlaban sniedz Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīva.

• Subsidiaritāte

Grozītais priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā.

Atsevišķas dalībvalstis nevar pietiekami labi sasniegt mērķi likvidēt patērētāju līgumtiesību šķēršļus un tādējādi veicināt iekšējā tirgus darbību uzņēmumu un patērētāju labā. Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvā ietvertajiem noteikumiem par preču pārdošanu pēc būtības paredz obligāto saskaņošanu, tādējādi ļaujot dalībvalstīm tos īstenot atšķirīgi. Tas ir radījis atšķirīgus valstu noteikumus un līdz ar to – atšķirīgas darījumu izmaksas preču

31 *Impact assessment accompanying the digital contracts proposals*, SWD (2015) 274 final, 5. lpp.

32 COM(2017)228 final, Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par digitālā vienotā tirgus stratēģijas īstenošanas vidusposma pārskatu: Saflklots digitālais vienotais tirgus visiem.

33 Šī informācija galvenokārt ir iegūta no paziņojumiem, ko dalībvalstis ir sniegušas Komisijai saskaņā ar Direktīvas 2011/83/ES 32. un 33. pantu par Padomes Direktīvas 93/13/EEK un Direktīvas 1999/44/EK transponēšanu. Pilnu paziņojuma tekstu sk. http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

pārrobežu pārdošanai. Tikai koordinēta iejaukšanās Savienības līmenī, izmantojot pilnīgas saskaņošanas principu ar mērķi likvidēt pastāvošās atšķirīgās valstu pieejas Eiropas Savienības patērētāju aizsardzības tiesību aktos, var sekmēt iekšējā tirgus pabeigtību, atrisinot šo problēmu.

ES līmeņa iniciatīva garantēs patērētāju līgumtiesību saskaņotu attīstību, vienlaikus nodrošinot, ka visi ES patērētāji gūs labumu no vienādi augsta līmeņa patērētāju tiesību aizsardzības. Tas radīs tiesisko noteiktību uzņēmumiem, kuri vēlas pārdot savas preces citās dalībvalstīs. Šādu rezultātu iespējams sasniegt, tikai rīkojoties ES līmenī. Ar šo priekšlikumu tiks pilnībā saskaņoti daži būtiskākie patērētāju līgumiskie tiesiskās aizsardzības līdzekļi un to izmantošanas kārtība. Tādējādi tiks radīts vienots noteikumu kopums, kas gan valstu, gan pārrobežu līmenī preču distances pārdošanā un pārdošanā klātienē nodrošinās vienādi augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni visā Eiropas Savienībā un dos iespēju tirgotājiem pārdot preces patērētājiem visās dalībvalstīs ar vienādiem līgumu noteikumiem. Tādējādi priekšlikums būtiski samazinātu tirgotāju atbilstības nodrošināšanas izmaksas, vienlaikus nodrošinot patērētājiem augstu aizsardzības līmeni un vairojot patērētāju labklājību, jo tiktu palielināta preču izvēle un samazinātas cenas.

Eiropas Parlamenta uzdevumā veiktajā ietekmes novērtējumā ir arī uzsvērts, ka rīcība ES līmenī, jo īpaši rīcība, kas ietver arī pārdošanu klātienē, būtu daudz efektīvāka nekā rīcība valstu līmenī. Visos no valstu parlamentiem saņemtajos atzinumos attiecībā uz priekšlikumu par preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu tika pausti iebildumi pret to, ka, iespējams, tiktu radīti atšķirīgi noteikumi preču distances pārdošanai un pārdošanai klātienē³⁴.

Pilnīgas saskaņošanas pieeja jau ir izrādījusies sekmīga ES patērētāju aizsardzības tiesību aktos, jo īpaši īstenojot Direktīvas 2011/83/ES noteikumus, ar kuriem nodrošina vienotu patērētāju tiesību kopumu visiem Eiropas Savienības patērētājiem, kas visās dalībvalstīs tiek interpretēts un īstenots pēc vienotiem principiem.

Priekšlikums arī nodrošinās saskaņotu tiesisko pamatu saskaņotiem izpildes pasākumiem, uz kuriem attiecas regula³⁵ par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un izpildes pasākumus lielā mērā veicinātu ierosinātie vienādie un pilnībā saskaņotie noteikumi. Tādējādi tie stiprinās ES tiesību aktu īstenošanu ES patērētāju labā. Šādu rezultātu iespējams sasniegt, tikai rīkojoties ES līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Grozītais priekšlikums atbilst proporcionalitātes principam, kas izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā, jo priekšlikums nepārsniedz mērķu sasniegšanai nepieciešamo.

Priekšlikums nesaskaņos visus preču pārdošanas līgumu aspektus. Tas koncentrēsies tikai uz tādu īpaši izvēlētu svarīgāko patērētāju ES līgumisko tiesību tālāku saskaņošanu, kuras ir būtiskas pārrobežu darījumos, kuras ieinteresētās personas ir atzinušas par šķēršļiem tirdzniecībā un kuras ir nepieciešamas, lai veicinātu patērētāju uzticēšanos. Turklāt, par juridisko formu izvēloties direktīvu, nevis regulu, tiks panākta ievērojami mazāka iejaukšanās valstu tiesību aktos (sk. sadaļu “Juridiskā instrumenta izvēle”).

34 DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT un RO valstu parlamenti iesniedza atzinumus. Atzinumi ir pieejami šeit: http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_en.htm.

35 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, OV L 364, 9.12.2004.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Izvēloties direktīvu, dalībvalstīm tiek saglabāta brīvība pielāgot īstenošanu savas valsts likumiem, vienlaikus nodrošinot vienkāršus un mūsdienīgus noteikumus, kas novērsīs šķēršļus līgumtiesībās un radīs vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, tajā pašā laikā nodrošinot patērētājiem augstu tiesību aizsardzības līmeni visā ES.

Regulai būtu nepieciešams krietni detalizētāks un visaptverošāks regulējums nekā direktīvai, lai tās sekas būtu tieši piemērojamas. Rezultātā tas paredzētu ievērojami lielāku iejaukšanos valstu tiesību aktos.

3. **EX POST NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās process

Pirms sākotnējā priekšlikuma norisinājās plašs apspriešanās process, kura pamatā bija sabiedriskas un specializētas apspriešanās apvienojums. Komisija vēlējās saņemt plašu un sabalansētu viedokļu klāstu, sniedzot visām attiecīgajām pusēm (uzņēmumiem, patērētājiem, valsts iestādēm, juristiem un zinātniekiem) iespēju izteikt viedokli³⁶. Šo apspriešanu konstatējumi ir atrodami dokumentā COM(2015)35 final.

Pēc sākotnējā priekšlikuma pieņemšanas Komisija turpināja apspriesties ar ieinteresētajām personām, veicot atbilstības pārbaudi, kas attiecās arī uz Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvu, un ņēma vērā izteiktos viedokļus attiecībā uz priekšlikumu par preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu. Ieinteresēto personu iesaiste ietvēra sabiedrisku apspriešanu tiešsaistē no 2016. gada maija līdz septembrim, vairākus mērķorientētus apspriešanas pasākumus, ko laikposmā no 2016. gada aprīļa līdz 2017. gada janvārim rīkoja ārēji līgumslēdzēji saistībā ar atbalsta pētījumu sagatavošanu, un diskusijas ar ieinteresētajām personām, kas bija specializējušies eksperti, proti, nozīmīgākās Eiropas un valstu patērētāju un uzņēmēju organizācijas. Šo apspriešanu rezultāti ir atrodami dokumentā SWD(2017)209 final un attiecīgajā atbalsta pētījumā par izmaksām un priekšrocībām, kuras saistītas ar obligāto saskaņošanu, kas notiek saskaņā ar Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvu, un ar ES noteikumu par dažādiem tirdzniecības kanāliem iespējamo pilnīgo saskaņošanu un pielāgošanu³⁷.

Ieinteresētās personas ir vairākkārt uzsvērušas vajadzību saglabāt saskaņotību starp patērētāju līgumtiesību noteikumiem, ko piemēro distances pārdošanai un pārdošanai klātienē. Dalībvalstis, uzņēmumu apvienības un patērētāju organizācijas, kas piedalījās sabiedriskajā apspriešanās priekšlikumu par digitāliem līgumiem pieņemšanas, brīdināja par negatīvo ietekmi, ko radītu tādu noteikumu iespējamās atšķirības, kurus piemēro preču distances pārdošanai un pārdošanai klātienē. Atbilstības pārbaudi atbalstošais iepriekš minētais pētījums³⁸ arī apstiprināja, ka valsts iestādes, uzņēmumi un patērētāju organizācijas vienlīdz stingri atbalsta tāda vienotu noteikumu kopuma saglabāšanu, ko piemēro patērētāju preču distances pārdošanai un pārdošanai klātienē. Viņi uzskata, ka tas uzlabotu pārredzamību,

36 Sīkāku informāciju par apspriešanos skatīt http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332

38 *Study on the costs and benefits of the minimum harmonisation under the Consumer Sales and Guarantees Directive 1999/44/EC and of potential full harmonisation and alignment of EU rules for different sales channels*, 44. lpp.

mazinātu sarežģītību un padarītu sistēmu saprotamāku gan patērētājiem, gan tirgotājiem. Tas arī atvieglotu preču pirkšanu un pārdošanu pāri robežām, veicinātu konkurenci, mazinātu atbilstības nodrošināšanas izmaksas tirgotājiem un cenas patērētājiem.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējums tika veikts attiecībā uz sākotnējo priekšlikumu, un ietekmes novērtējuma ziņojums un kopsavilkums tika publicēti kopā ar sākotnējo priekšlikumu³⁹.

Grozītajam priekšlikumam pievienotajā dienestu darba dokumentā Komisija ir papildinājusi šo ietekmes novērtējumu ar konstatējumu analīzi un datiem, kas savākti, izmantojot atbilstības pārbaudi un ņemot vērā ietekmes novērtējumu, ko sagatavojis Eiropas Parlamenta Izpētes dienests⁴⁰. Turklāt Komisija arī ņēma vērā jaunākos datus, kas publicēti Patērētāju apstākļu pārskata 2017. gada izdevumā, kura pamatā ir mērķorientētas patērētāju un mazumtirgotāju reprezentatīvās aptaujas visās ES valstīs⁴¹. Dienestu darba dokuments sniedz plašu pārskatu par ietekmi, ko uz uzņēmumiem, patērētājiem un galu galā dalībvalstīm un ES digitālo iekšējo tirgu atstāj pilnībā saskaņoti noteikumi, kas attiecas uz līgumiem par preču pārdošanu.

Komisijas veiktā analīze liecina, ka problēmas, ko rada atšķirīgie valstu noteikumi, ar kuriem īsteno Patēriņa preču pārdošanas un garantiju direktīvu, attiecas gan uz distances pārdošanu, gan uz pārdošanu klātienē. Atbilstības pārbaudē, kas 2017. gada 2. maijā saņēma pozitīvu atzinumu no Regulējuma kontroles padomes,⁴² tika apstiprinātas Komisijas politikas izvēles priekšlikumā par preču distances pārdošanu un uzsvērts, ka konsekventiem tiesiskiem regulējumiem attiecībā uz preču distances pārdošanu un pārdošanu klātienē būtu kopumā pozitīva ietekme uz patērētājiem un uzņēmumiem vienotajā tirgū⁴³.

- **Pamattiesības**

Grozītais priekšlikums pozitīvi ietekmēs virkni tiesību, kuras aizsargā ES Pamattiesību harta, jo īpaši 38. pants par patērētāju tiesību aizsardzību un 16. pants par darījumdarbības brīvību.

Ar pilnībā saskaņotu noteikumu kopumu par preču distances pārdošanu un pārdošanu klātienē tiks nodrošināts pilnībā saskaņots augsts patērētāju tiesību aizsardzības līmenis visā ES atbilstoši Pamattiesību hartas 38. pantam, nodrošinot patērētājiem skaidras un konkrētas tiesības, pārkot preces tiešsaistē iekšzemē vai no citām dalībvalstīm. Kaut arī šie noteikumi aizstās pašreizējos valstu noteikumus attiecībā uz precēm, kuri vienā vai divos punktos varētu pazemināt patērētāju tiesību aizsardzības līmeni dažās dalībvalstīs, to ievērojami kompensē patērētāju tiesību aizsardzības pieaugums salīdzinājumā ar patērētāju tiesību aizsardzības jomā spēkā esošiem valstu tiesību aktiem citos aspektos.

Pilnībā saskaņotu noteikumu kopums attiecībā uz preču distances pārdošanu un pārdošanu klātienē veicinās arī 16. pantā noteikto mērķu sasniegšanu, jo uzņēmumiem būs vieglāk pārdot preces ES. Tādēļ tiks nostiprinātas viņu spējas paplašināt darījumdarbību.

Visbeidzot, skaidras līgumtiesības varētu palīdzēt sasniegt 47. pantā noteikto mērķi (tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību), jo tās varētu uzlabot iespējas īstenot savas tiesības uz

39 Ietekmes novērtējums un kopsavilkums ir pieejams šeit: http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm

40 SWD (2017)354 final. *Impacts of fully harmonised rules on contracts for the sales of goods.*

41 *Consumer Conditions Scoreboard, 2017 Edition.*

42 2016/JUST/023, pieejams šeit: https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_en.

43 Executive Summary of the study on the costs and benefits of minimum harmonisation under the CSGD and of potential full harmonisation of selected consumer protection areas.

efektīvu tiesību aizsardzību tiesās. Jaunajiem noteikumiem būtu arī jāprecizē pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi strīdu gadījumā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Grozītajam priekšlikumam nebūs nekādas ietekmes uz budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Grozītā priekšlikuma konkrēto noteikumu skaidrojums**

Ar grozīto priekšlikumu paplašina sākotnējā priekšlikuma darbības jomu, kas attiecās tikai uz tiešsaistes un citu veidu distances pārdošanu, attiecinot to arī uz pārdošanu klātienē. Sākotnējā priekšlikuma grozījumi ir tehniski grozījumi, kas vajadzīgi priekšlikuma darbības jomas paplašināšanai un Direktīvas 1999/44/EK atcelšanai, proti, svītrot atsauces uz “tiešsaistes un cita veida distances pārdošanu”, pievienot noteikumu par Direktīvas 1999/44/EK atcelšanu, tostarp laika precizējumu attiecībā uz līgumiem, uz kuriem attieksies grozītā priekšlikuma īstenošanas pasākumi, un pievienot dažus Direktīvas 1999/44/EK noteikumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas pilnīguma dēļ sakarā ar Direktīvas 1999/44/EK atcelšanu, piemēram, “ražotāja” definīciju. Visbeidzot, ir ieviesti arī vairāki tehniski grozījumi, lai uzlabotu konsekvenci un skaidrību tiesību akta tekstā.

Grozījumi attiecas uz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 14., 15., 16., 17., 21., 22., 23., 26., 28., 30., 34., 37., 38. un 42. apsvērumu. Iepriekšējais 4. apsvērums ir svītrots, un 5., 6. un 7. apsvēruma jaunā numerācija ir attiecīgi 4., 5. un 6. apsvērums, un ir ieviests jauns 7. apsvērums. Grozījumi juridiskajā tekstā attiecas uz 1., 2., 15. un 19. pantu, un ir ieviests jauns 20. un 21. pants. Iepriekšējo 20., 21. un 22. pantu jaunā numerācija ir attiecīgi 22., 23. un 24. pants.

Grozīts priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

par dažiem preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/22/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁴⁴,
 saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Lai saglabātu konkurētspēju globālajā tirgū, Savienībai ir jāuzlabo iekšējā tirgus darbība un jāspēj veiksmīgi risināt daudzveidīgas problēmas, kas rodas mūsdienu arvien vairāk tehnoloģiju vadītajā ekonomikā. Digitālā vienotā tirgus stratēģija⁴⁵ paredz vispusīgu ietvaru, kas veicinās digitālās dimensijas integrēšanu vienotajā iekšējā tirgū. Stratēģijas pirmajā pīlārā tiek risināta ES iekšējās tirdzniecības sadrumstalotība, aplūkojot visus galvenos attīstības šķēršļus pārrobežu e-komercijai, kas ir pārrobežu preču tirdzniecības starp uzņēmumiem un patērētājiem nozīmīgākā daļa.
- (2) Patiesa digitālā vienotā iekšējā tirgus labai darbībai sasniegšanai ir nepieciešama dažu preču pārdošanas līgumu aspektu saskaņošana, ņemot par pamatu augstu patērētāju aizsardzības līmeni.
- (3) E-komercija ir viens no galvenajiem izaugsmes dzinulisliem digitālajā vienotajā iekšējā tirgū. Taču izaugsmes potenciāls nav ne tuvu pilnībā izmantots. Lai stiprinātu Savienības konkurētspēju un veicinātu izaugsmi, nepieciešama ātra Savienības rīcība un iedrošinājums ekonomikas dalībniekiem pilnībā izmantot digitālā vienotā iekšējā tirgus piedāvāto potenciālu. Digitālā vienotā iekšējā tirgus potenciāls var tikt pilnībā izmantots, ja visiem tirgus dalībniekiem ir netraucēta pieeja preču pārrobežu pārdošanai tiešsaistē un iespēja ar pārliecību iesaistīties tostarp e-komercijas darījumos. Līgumtiesību noteikumi, kas kalpo par pamatu tirgus dalībnieku noslēgtajiem darījumiem, ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas ietekmē uzņēmumu

44 OV C 264, 20.7.2016., 57. lpp.

45 COM(2015) 192 final.

lēmumu, vai piedāvāt preces tiešsaistē pāri robežām. Šie noteikumi ietekmē arī patērētāju vēlmi izmantot un uzticēties šāda veida pirkumiem.

- (4) ~~Lai arī preču tiešsaistes pārdošana veido lielāko distances pārdošanas daļu Savienībā, šī direktīva aptver visus distances pārdošanas kanālus, tostarp pasūtījumus, kas veikti pa telefonu vai pastu, lai izvairītos no jebkādiem nepamatotiem konkurences izkropļojumiem un radītu vienādas iespējas visiem distances pārdošanas uzņēmumiem.~~
- (54) Savienības noteikumi, kas piemērojami preču tiešsaistes un cita veida distances pārdošanai, joprojām ir sadrumstaloti, lai arī noteikumi par informāciju, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas, atteikuma tiesībām un piegādes nosacījumiem jau ir pilnībā saskaņoti. Citi svarīgākie līguma elementi, piemēram, atbilstības kritēriji, tiesiskās aizsardzības līdzekļi un to izmantošanas kārtība attiecībā uz precēm, kas neatbilst līgumam, pašlaik ir pakļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/44/EK⁴⁶ obligātās saskaņošanas noteikumiem. Dalībvalstīm tika atļauts pārsniegt Savienības standartus un ieviest noteikumus, kas nodrošinātu vēl augstāku patērētāju aizsardzības līmeni. Tā rīkojoties, valstis ir mainījušas atšķirīgus elementus un dažādā mērā. Tādējādi valstu noteikumos, ar kuriem transponēta Direktīva 1999/44/EK, ~~Savienības tiesību akti attiecībā uz patērētāju līgumtiesībām~~, šobrīd ir ievērojamas atšķirības pārdošanas līgumu būtiskos elementos, piemēram, tiesiskās aizsardzības līdzekļu hierarhijas esamība vai trūkums, likumiskās garantijas termiņš, apgrieztā pierādīšanas pienākuma termiņš vai arī pārdevēja informēšana par trūkumiem.
- (65) Pastāvošās atšķirības var nelabvēlīgi ietekmēt gan uzņēmumus, gan patērētājus. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008⁴⁷ uzņēmumiem, kuru darbība ir vērsta uz patērētājiem citās dalībvalstīs, jāņem vērā patērētāja mītnes zemes imperatīvās patērētāju līgumtiesību normas. Tā kā šīs normas dalībvalstīs atšķiras, uzņēmumi var saskarties ar papildu izmaksām. Tā rezultātā daudzi uzņēmumi, iespējams, dod priekšroku turpināt tirdzniecību tikai iekšzemē vai arī eksportē uz vienu vai divām dalībvalstīm. Izvēloties samazināt ar pārrobežu ~~ekomerciju tirdzniecību~~ saistītās izmaksas un risku, tiek zaudētas uzņēmējdarbības paplašināšanas un apjomradīto ietaupījumu iespējas. Tas jo īpaši skar mazos un vidējos uzņēmumus.
- (76) Lai arī patērētājiem tiek nodrošināts augsts aizsardzības līmenis, iepērkoties tiešsaistē ~~vai kā citādi distancē~~ no ārzemēm, pateicoties Regulas (EK) Nr. 593/2008 piemērošanai, sadrumstalotība negatīvi ietekmē arī patērētāju pārliecības līmeni ~~ekomercijā pārrobežu darījumos~~. Lai arī uzticības trūkumu ietekmē vairāki faktori, starp patērētāju izteiktajām bažām tieši nedrošība par galvenajām līgumiskajām tiesībām ieņem redzamu vietu. Šī nedrošība pastāv neatkarīgi no tā, vai patērētājus aizsargā imperatīvās patērētāju līgumtiesību normas viņu dalībvalstīs gadījumos, kad tirgotājs vērš savu pārrobežu darbību uz viņiem, un vai patērētāji noslēdz pārrobežu līgumus ar tirgotāju, attiecīgajam tirgotājam neveicot komercdarbību patērētāja dalībvalstī.
- (7) Kaut arī preču pārdošana tiešsaistē veido pārrobežu pārdošanas lielāko daļu Savienībā, atšķirības valstu līgumtiesībās vienlīdz stipri ietekmē mazumtirgotājus, kas izmanto distances pārdošanas kanālus, un mazumtirgotājus, kas pārdod klātienē, jo neļauj

46 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām, OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

47 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), OV L177, 4.7.2008., 6. lpp.

viņiem paplašināt darbību pāri robežām. Šai direktīvai būtu jāattiecas uz visiem pārdošanas kanāliem, lai radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visiem uzņēmumiem, kas pārdod preces patērētājiem. Nosakot vienotus noteikumus visiem pārdošanas kanāliem, ar šo direktīvu būtu jānovērš visas atšķirības, kas radītu nesamērīgu slogu aizvien lielākajam skaitam multikanālu mazumtirgotāju Savienībā. Nepieciešamība saglabāt konsekventus noteikumus par preču pārdošanu un garantijām visiem pārdošanas kanāliem tika apstiprināta ES patērētāju un tirgvedības tiesību atbilstības pārbaudē, kas attiecas arī uz Direktīvu 1999/44/EK⁴⁸.

- (8) Lai novērstu šīs problēmas, kas rodas sakarā ar valstu noteikumu sadrumstalotību, būtu jānodrošina, lai uzņēmumi un patērētāji varētu paļauties uz vienotu, pilnībā saskaņotu un mērķtiecīgu noteikumu kopumu preču ~~tiešsaistes un cita veida distances~~ pārdošanai. Ir nepieciešami vienoti noteikumi attiecībā uz vairākiem būtiskiem patērētāju līgumtiesību elementiem, kas ar pastāvošo obligātās saskaņošanas pieeju ir radījuši atšķirības un tirdzniecības šķēršļus Savienībā. Tādēļ ar šo direktīvu būtu jāatceļ Direktīvas 1999/44/EK minimālā obligātā saskaņošana un jāievieš pilnībā saskaņoti noteikumi par preču pārdošanas līgumiem.
- (9) Pilnībā saskaņoti patērētāju līgumtiesību noteikumi atvieglos tirgotājiem iespēju piedāvāt savas preces citās dalībvalstīs. Uzņēmumiem samazināsies izmaksas, jo vairs nebūs nepieciešams rēķināties ar atšķirīgām patērētāju aizsardzības imperatīvajām normām. Uzņēmumiem tiks sniegta lielāka tiesiskā noteiktība, iesaistoties ~~distances~~ pārdošanā citās dalībvalstīs, pateicoties stabilai līgumtiesību videi.
- (10) Pieaugošas konkurences starp mazumtirgotājiem rezultātā visticamāk patērētājiem tiks sniegtas plašākas izvēles iespējas par konkurētspējīgākām cenām. Patērētāji gūs labumu no augsta patērētāju tiesību aizsardzības līmeņa un labklājības uzlabošanās, pateicoties pilnīgas saskaņošanas noteikumiem. Tas savukārt palielinātu viņu uzticību pārrobežu ~~distances~~ tirdzniecībai, ~~jo īpaši tiešsaistē~~. Patērētāji veiks ~~distances~~ pirkumus pāri robežām ar lielāku pārliecību, zinot, ka viņiem ir vienādas tiesības visā Savienībā.
- (11) Šī direktīva aptver noteikumus, kas piemērojami preču ~~tiešsaistes un cita veida distances~~ pārdošanai, tikai attiecībā uz svarīgākajiem līgumu elementiem, kas nepieciešami, lai pārvarētu ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus ~~digitālajā vienotajā iekšējā~~ tirgū. Šim nolūkam būtu pilnīgi jāsaņem noteikumi attiecībā uz atbilstības prasībām, patērētājiem pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem preču neatbilstības līgumam gadījumā un to izmantošanas kārtību, un patērētāju aizsardzības līmeni, salīdzinot ar Direktīvu 1999/44/EK, būtu jāpalielina.
- (12) Gadījumos, kad līgums ietver gan preču pārdošanas, gan pakalpojumu sniegšanas elementus, šo direktīvu būtu jāpiemēro tikai līguma daļai, kas attiecas uz preču pārdošanu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES⁴⁹ pieejai.

48 Komisijas dienestu darba dokuments {SWD(2017) 208 final}, Ziņojums par atbilstības pārbaudi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva); Padomes Direktīvai 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patērētāju preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2009/22/EK (2009. gada 23. aprīlis) par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību; Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu.

49 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.

- (13) Šī direktīva nebūtu jāpiemēro tādām precēm kā DVD un CD, kuros digitālais saturs ir ietverts tādā veidā, ka šīs preces funkcionē tikai kā digitālā satura nesēji. Tomēr direktīva būtu jāpiemēro digitālajam saturam, kas integrēts tādās precēs kā sadzīves tehnika un rotaļlietas, kurās digitālais saturs iestrādāts tādā veidā, ka tā funkcijas ir pakļautas preču galvenajai funkcionalitātei un tas darbojas kā preču neatņemama sastāvdaļa.
- (14) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu līgumtiesības jomās, kuras šī direktīva nereglamentē. Turklāt dažās šīs direktīvas reglamentētās jomās dalībvalstīm būtu jā saglabā brīvība noteikt noteikumus ieviest sīkākus nosacījumus attiecībā uz tiem aspektiem, kurus šī Direktīva nereglamentē, ja tie nav pilnībā saskaņoti šajā direktīvā: tas attiecināms uz patērētāja tiesību izmantošanas noilgumu un komercgarantijām. Visbeidzot, attiecībā uz un pārdevēja tiesībām uz tiesisko aizsardzību dalībvalstīm vajadzētu būt brīvai izvēlei ieviest sīkākus nosacījumus attiecībā uz šādu tiesību īstenošanu.
- (15) ~~Atsaucoties uz vieniem un tiem pašiem jēdzieniem, šīs direktīvas noteikumi papildina būtu jāpiemēro un jāinterpretē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/44/EK un Direktīvas 2011/83/ES noteikumus. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/83/ES galvenokārt paredzēti noteikumi par informāciju, kas sniedzama pirms līguma noslēgšanas, atteikuma tiesībām attiecībā uz distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem un piegādes noteikumiem un riska pāriešanu, savukārt ar šo direktīvu ievieš noteikumus par preču atbilstību, tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatbilstības gadījumā un šādu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtību saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru.~~
- (16) Tiesiskās skaidrības nolūkos šajā direktīvā ~~iekļauta būtu jāiekļauj~~ pārdošanas līguma definīcija. Minētajā šī definīcijā būtu jānosaka, ka līgumi, saskaņā ar kuriem preces vēl tikai tiks izgatavotas vai ražotas, tostarp vadoties pēc patērētāja specifikācijām, arī ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.
- (17) Lai viestu skaidrību un noteiktību kā pārdevējiem, tā patērētājiem, šajā direktīvā būtu jādefinē arī līguma jēdziens. Šī Minētajā definīcijā būtu jāpieturas pie visu dalībvalstu kopīgās tradīcijas, nosakot, ka līguma pastāvēšanai nepieciešama vienošanās nolūkā radīt saistības vai citas tiesiskas sekas.
- (18) Lai rastu līdzsvaru starp prasībām pēc tiesiskās noteiktības un atbilstošu tiesību normu elastību, jebkura atsauce uz to, ko no personas var sagaidīt vai ko persona var sagaidīt, šīs direktīvas ietvaros ir atsauce uz to, kas var būt samērīgi sagaidāms. Samērīguma standartiem vajadzētu būt objektīvi konstatējamiem, ņemot vērā līguma būtību un nolūku, lietas apstākļus un iesaistīto pušu paražas un praksi. Jo īpaši tas attiecas uz samērīga termiņa, kas nepieciešams labošanas vai nomaiņas pabeigšanai, objektīvu konstatēšanu, ņemot vērā preču un neatbilstības raksturu.
- (19) Lai viestu skaidrību attiecībā uz to, ko patērētājs var sagaidīt no preces un kāda ir pārdevēja atbildība gadījumā, kad nav piegādāts prasītais, ir būtiski pilnībā saskaņot noteikumus, kas nosaka atbilstību līgumam. Subjektīvo un objektīvo kritēriju kopīga piemērošana pasargā abu pārdošanas līguma pušu likumīgās intereses. Atbilstība līgumam izvērtējama, ņemot vērā ne tikai līgumā faktiski ietvertās prasības, tostarp pirms līguma slēgšanas sniegto informāciju, kas ir neatņemama līguma sastāvdaļa, bet arī noteiktas objektīvās prasības, kas ir standarta prasības, ko parasti sagaida no precēm, jo īpaši attiecībā uz piemērotību lietošanai, iepakojumu, uzstādīšanas instrukcijām, kā arī to parastajām īpašībām un tehniskajām spējām.

- (20) Liela daļa patēriņa preču ir paredzēts uzstādīt, pirms patērētājs var tās lietderīgi izmantot. Tādēļ jebkāda neatbilstība, kas rodas nepareizas preču uzstādīšanas rezultātā, uzskatāma par neatbilstību līgumam, ja uzstādīšanu veicis pārdevējs vai pārdevējs to kontrolējis, kā arī gadījumos, kad preces uzstādīšanu veicis patērētājs, bet nepareiza uzstādīšana radusies nepareizu uzstādīšanas instrukciju dēļ.
- (21) Atbilstība aptver gan materiālos, gan juridiskos trūkumus. Trešo personu tiesības un citi juridiskie trūkumi var liegt patērētājam izmantot preces saskaņā ar līgumu, ja tiesību subjekts likumīgi pieprasa patērētājam pārstāt pārkāpt šīs tiesības. Tādēļ pārdevēja pienākums ir nodrošināt, ka preces ir brīvas no trešo personu tiesībām, kas liedz patērētājam izmantot preces saskaņā ar līgumu.
- (22) Būtu jānodrošina līguma slēgšanas brīvība attiecībā uz atbilstības līgumam kritērijiem, taču, lai nepieļautu iespēju izvairīties no atbildības par neatbilstību un nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni, jebkādam atkāpesēm no imperatīvajām normām attiecībā uz atbilstības kritērijiem un nepareizu uzstādīšanu, kaitējot patērētājam, ~~ir būtu jābūt spēkā tikai tad, ja patērētājs ir nepārprotami ticis informēts un devis tam nepārprotamu piekrišanu, noslēdzot līgumu.~~
- (23) Patēriņa preču lielāka ilgizturīguma nodrošināšana ir svarīga, lai sasniegtu ilgtspējīgākus patēriņa modeļus un aprites ekonomiku. Tāpat neatbilstīgu produktu neielaišana Savienības tirgū, stiprinot tirgus pārraudzību un sniedzot vairāk stimulu ekonomikas dalībniekiem, ir būtiska, lai palielinātu uzticību ~~vienotajam—iekšējā tirgums darbībai.~~ Šim nolūkam vispiemērotākā pieeja ir Savienības īpašie tiesību akti produktu jomā, lai ieviestu ilgizturības un citas ar produktiem saistītas prasības attiecībā uz noteiktiem produktu veidiem un grupām, izmantojot šim nolūkam pielāgotus kritērijus. Tādēļ šai direktīvai būtu jāpapildina mērķi, pie kuriem pieturas šādi Savienības tiesību akti produktu jomā. Tiktāl, cik konkrēta informācija par ilgizturību ir norādīta pirms līguma slēgšanas sniegtajā informācijā, kas veido pārdošanas līguma daļu, patērētājam būtu jāvar uz to paļauties kā uz daļu no atbilstības kritērijiem.
- (24) Lai vairotu patērētāju un pārdevēju tiesisko noteiktību, nepieciešama skaidra norāde par termiņu, kurā preču atbilstība līgumam būtu jānovērtē. Lai nodrošinātu saskaņotību starp pašreizējo direktīvu un Direktīvu 2011/83/ES, ir lietderīgi norādīt riska pāriešanas brīdi kā preču atbilstības novērtēšanas brīdi. Tomēr gadījumos, kad nepieciešama preču uzstādīšana, attiecīgais laiks būtu jāpielāgo.
- (25) Dalībvalstu izvēles iespēja saglabāt patērētāju ziņošanas pienākumu var viegli radīt situācijas, kad tiek zaudēti pamatoti prasījumi piemērot kādu no tiesiskās aizsardzības līdzekļiem novēlotas ziņošanas vai neziņošanas dēļ, jo īpaši pārrobežu darījumos, uz kuriem attiecas citas dalībvalsts tiesību akti, un patērētājs nav informēts par ziņošanas pienākumu, kas izriet no citas dalībvalsts tiesību aktiem. Tādēļ patērētāju ziņošanas pienākums nebūtu jāievieš. Tādējādi dalībvalstīm būtu jāliedz iespēja ieviest vai saglabāt prasību patērētājiem ziņot pārdevējam par neatbilstību noteiktā termiņā.
- (26) Lai uzņēmumi varētu balstīties uz vienu noteikumu kopumu visā Savienībā, ir nepieciešams pilnībā saskaņot laikposmu, kurā neatbilstības pierādīšanas pienākums ir apgriezts par labu patērētājam. Lai gūtu labumu no neatbilstības prezumpcijas, pirmo divu gadu laikā patērētājam būtu jāpierāda ~~jākonstatē~~ tikai preces neatbilstība bez nepieciešamības arī pierādīt, ka neatbilstība faktiski pastāvēja attiecīgajā atbilstības noteikšanas brīdī. Lai vairotu tiesisko noteiktību attiecībā uz pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatbilstības līgumam gadījumā un lai likvidētu vienu no galvenajiem šķēršļiem, kas kavē ~~digitālā vienotā—iekšējā~~ tirgus darbību, būtu jāparedz

pilnībā saskaņota šo tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtība. Jo īpaši patērētājam būtu jāparedz iespēja izvēlēties veikt labošanu vai nomaiņu kā pirmo tiesiskās aizsardzības līdzekli, kas ļautu saglabāt līguma attiecības un abpusēju uzticēšanos. Turklāt, ļaujot patērētājiem pieprasīt labošanu, varētu veicināt ilgtspējīgu patēriņu un uzlabot produktu ilgzinātību.

- (27) Patērētāja izvēli starp labošanu un nomaiņu būtu jāierobežo tikai tādos gadījumos, kad izvēlētais variants ir nesamērīgs, salīdzinot ar otru variantu, neiespējams vai nelikumīgs. Piemēram, par nesamērīgu būtu uzskatāma prasība nomainīt precī nelielas skrambas dēļ, ja nomaiņa radītu būtiskas izmaksas, kaut arī skramba ir viegli labojama.
- (28) Ja pārdevējs nav novērsis neatbilstību ar labošanas vai nomaiņas palīdzību, nesagādājot būtiskas neērtības patērētājam un samērīgā termiņā, patērētājam būtu jāparedz tiesības uz cenas samazinājumu vai līguma izbeigšanu. Jo īpaši labošana vai nomaiņa būtu sekmīgi jāpabeidzama samērīgā termiņā. Tas, kas ir samērīgs termiņš, būtu objektīvi jānosaka, izvērtējot preču un neatbilstības raksturu. Ja pārdevējs samērīgā termiņā nav sekmīgi novērsis neatbilstību, patērētājam nebūtu jāparedz pienākums pieņemt jebkādus turpmākus pārdevēja centienus attiecībā uz šo pašu neatbilstību.
- (29) Ņemot vērā to, ka tiesības izbeigt līgumu neatbilstības dēļ ir svarīgs tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas piemērojams gadījumos, kad labošana vai nomaiņa nav iespējama vai arī nav bijusi sekmīga, patērētājam vajadzētu būt tiesībām izbeigt līgumu arī nenožīmīgas neatbilstības gadījumos. Tas radīs spēcīgu stimulu novērst visus neatbilstības gadījumus agrīnā fāzē. Lai padarītu šīs patērētāja tiesības izbeigt līgumu efektīvas, gadījumos, kad patērētājs iegādājas vairākas preces, dažas no kurām ir galvenās preces piederumi, kurus patērētājs neiegādātos bez galvenās preces, un neatbilstība attiecināma uz galveno precī, patērētājam būtu jāparedz tiesības izbeigt līgumu arī attiecībā uz piederumiem, pat ja tie atbilst līgumam.
- (30) Gadījumiem, kad patērētājs izbeidz līgumu neatbilstības dēļ, šīsajā direktīvā būtu jānosaka tikai galvenās līguma izbeigšanas tiesību sekas un kārtība, jo īpaši attiecībā uz pušu pienākumu atgriezt to, ko tās ir ieguvušas. Tādējādi pārdevēja pienākums ir vajadzētu būt atgriezt cenu, ko tas ir saņēmis no patērētāja, un patērētāja pienākums ir vajadzētu būt atgriezt preces.
- (31) Lai nodrošinātu patērētāju līguma izbeigšanas tiesību efektivitāti, vienlaicīgi nepieļaujot patērētāju nelikumīgu iedzīvošanos, patērētāja pienākums segt preču vērtības samazināšanos būtu ierobežoti jāattiecinā tikai uz gadījumiem, kad šī vērtības samazināšanās pārsniedz normālu lietojumu. Jebkurā gadījumā patērētājam nebūtu jāparedz pienākums maksāt vairāk nekā preču vienošanās cena. Kad preču atgriešana nav iespējama, jo tās ir iznīcinātas vai zudušas, patērētājam būtu jāsamaksā iznīcināto preču vērtība naudas izteiksmē. Tomēr patērētājam nebūtu jāparedz pienākums atmaksāt vērtību naudas izteiksmē, ja preču iznīcināšanu vai zudumu izraisījusi neatbilstība līgumam.
- (32) Lai vairotu tiesisko noteiktību pārdevējiem un vispārējo patērētāju uzticību pārrobežu pirkumiem, nepieciešams saskaņot termiņu, kurā pārdevējs ir atbildīgs par jebkādu neatbilstību, kas pastāv brīdī, kad patērētājs ir ieguvis preces faktiskā valdījumā. Ņemot vērā to, ka lielākā daļa dalībvalstu ir paredzējušas divu gadu termiņu, īstenojot Direktīvu 1999/44, un praksē tirgus dalībnieki to uzskata par samērīgu termiņu, tas būtu saglabājams šādā apjomā.

- (33) Lai nodrošinātu labāku patērētāju informētību un vieglāku Savienības noteikumu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā attiecībā uz neatbilstošām precēm, šajā direktīvā būtu jānosaka laikposms, kurā pierādīšanas pienākums ir apgriezts par labu patērētājam, ar laikposmu, kurā pārdevējs ir atbildīgs par jebkāda veida neatbilstību.
- (34) Lai nodrošinātu caurskatāmību, būtu jāparedz noteiktas caurskatāmības prasības komercgarantijām. Vēl jo vairāk, lai uzlabotu tiesisko noteiktību un novērstu patērētāju maldināšanu, šajā direktīvā būtu jāparedz, ka gadījumos, kad komercgarantijas nosacījumi, kas ietverti reklāmā vai pirms līguma noslēgšanas sniegtajā informācijā, ir labvēlīgāki klientam nekā tie, kas iekļauti garantijas paziņojumā, noteicošie ir labvēlīgākie noteikumi. Visbeidzot, šajā direktīvā būtu jāparedz noteikumi par garantijas paziņojuma saturu un veidu, kādā tas būtu jādara pieejams patērētājiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt brīvai izvēlei paredzēt noteikumus par citiem komercgarantiju aspektiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva, ar noteikumu, ka minētie noteikumi neliedz patērētāju aizsardzību, ko viņiem sniedz pilnībā saskaņoti šīs direktīvas noteikumi par komercgarantijām.
- (35) Ņemot vērā to, ka pārdevējs ir atbildīgs attiecībā pret patērētāju par jebkādu preču neatbilstību, ko izraisījusi pārdevēja vai trešo personu darbība vai bezdarbība, ir pamatoti, ka pārdevējam būtu paredzēta iespēja vērsties ar tiesiskās aizsardzības līdzekļiem pret atbildīgajām personām darījumu ķēdes agrākā posmā. Tomēr šai direktīvai nebūtu jāskar līgumu slēgšanas brīvības princips starp pārdevēju un citām darījuma ķēdē iesaistītajām pusēm. Dalībvalstīm būtu jānosaka detalizētu šo tiesību īstenošanas regulējumu, jo īpaši pret ko un kādā veidā vērsami šādi tiesiskās aizsardzības līdzekļi.
- (36) Personām un organizācijām, kurām saskaņā ar valstu tiesību aktiem ir likumīgas intereses aizsargāt patērētāju līgumiskās tiesības, būtu jānodrošina tiesības uzsākt tiesvedību vai nu tiesā, vai arī administratīvā iestādē, kura ir tiesīga izskatīt sūdzības vai arī uzsākt attiecīgu tiesvedību.
- (37) Nekam šajā direktīvā nebūtu jāskar starptautisko privāttiesību normu piemērošanu, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008 un Regulu (ESK) Nr. 1215/2012⁵⁰.
- (38) ~~Direktīva 1999/44/EK būtu jāgroza, lai izslēgtu distances pārdošanas līgumus no tās piemērošanas jomas jāatcel. Atcelšanas datums būtu jānosaka ar šīs direktīvas transponēšanas datumu. Lai nodrošinātu, ka normatīvos aktus un administratīvos noteikumus, kas vajadzīgi, lai dalībvalstīs izpildītu šīs direktīvas prasības, vienoti piemēro līgumiem, kas noslēgti, sākot no transponēšanas datuma, šī direktīva nebūtu jāpiemēro līgumiem, kas noslēgti pirms tās transponēšanas datuma.~~
- (39) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) 2006/2004⁵¹ būtu jāgroza, iekļaujot atsauci uz šo direktīvu tās pielikumā, lai veicinātu pārrobežu sadarbību par šīs direktīvas izpildi.
- (40) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/22/EK⁵² būtu jāgroza, iekļaujot atsauci uz šo direktīvu tās pielikumā, lai nodrošinātu, ka šajā direktīvā noteiktās patērētāju kopējās intereses ir aizsargātas.

50 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civiltiesās un komercietās (pārstrādātā versija), OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.

51 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā OV L 165, 18.6.2004. OV 364., 9.12.2004., 1. lpp.

- (41) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁵³ dalībvalstis ir apņēmušās pamatos gadījumos papildus paziņojumiem par transponēšanas pasākumiem iesniegt vienu vai vairākus skaidrojošus dokumentus, kuros izskaidrota saikne starp direktīvas elementiem un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (42) ~~Nemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, veicināt iekšējā tirgus darbību, konsekventi risinot ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus preču pārrobežu tiešsaistes un cita veida distances pārdošanā Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstīs, jo neviena dalībvalsts atsevišķi nav spējīga novērst esošā tiesiskā regulējuma sadrumstalotību, nodrošinot sava regulējuma saskaņotību ar citu dalībvalstu regulējumiem. Šīs direktīvas mērķus bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, ar pilnībā veiktu saskaņošanu novēršot konstatētos ar līgumtiesībām saistītos šķēršļus. Tāpēc, lai sasniegtu šīs direktīvas mērķus, Savienība var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.~~
- (43) Šī direktīva ievēro pamattiesības un principus, kuri atzīti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, konkrēti tās 16., 38. un 47. pantā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šī direktīva paredz noteiktas prasības ~~distances~~ pārdošanas līgumiem, kas noslēgti starp pārdevēju un patērētāju, jo īpaši noteikumus par preču atbilstību, tiesiskās aizsardzības līdzekļiem neatbilstības gadījumā un šminēto tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanas kārtību.
2. Šo direktīvu nepiemēro ~~distances~~ līgumiem pakalpojumu sniegšanai. Tomēr, ja pārdošanas līgumā paredzēta gan preču pārdošana, gan pakalpojumu sniegšana, šo direktīvu piemēro tikai tai daļai, kas attiecas uz preču pārdošanu.
3. Šo direktīvu nepiemēro digitālo saturu saturošiem ~~pastāvīgiem~~ materiāliem informācijas nesējiem, kas izmantoti tikai kā materiāli digitālā satura nesēji, lai to piegādātu patērētājam.
4. Dalībvalstis var no šīs direktīvas darbības jomas izslēgt līgumus par lietotām precēm, kuras pārdod atklātā izsolē, ja patērētājiem ir iespēja pašiem apmeklēt pārdošanu.
45. Ciktāl tas nav šeit reglamentēts, šī direktīva neskar valstu vispārīgās līgumtiesības, piemēram, noteikumus par līgumu izstrādi, spēkā esību vai sekām, tostarp noteikumus par līguma izbeigšanas sekām.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

52 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/22/EK (2009. gada 23. aprīlis) par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību OV L 110, 1.5.2009., 30. lpp.

53 OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

- (a) “pārdošanas līgums” ir jebkurš līgums, saskaņā ar kuru pārdevējs nodod vai apņemas nodot preču, tostarp vēl ražojamu vai izgatavojamu preču, īpašumtiesības patērētājam, un patērētājs maksā vai apņemas maksāt to cenu.
- (b) “patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kura līgumos, uz ko attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- (c) “pārdevējs” ir jebkura fiziska vai jebkura privāta vai publiska juridiska persona, kura, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību, saistībā ar līgumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, darbojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- (d) “ražotājs” ir preču izgatavotājs, preču importētājs Savienības teritorijā vai jebkura persona, kas apliecina, ka ir ražotājs, izvietojot uz precēm savu nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirības zīmi;
- (e) “preces” ir jebkuri materiāli kustami priekšmeti, izņemot:
 - (a) priekšmetus, ko pārdod piespiedu izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām;
 - (b) ūdeni, gāzi un elektroenerģiju, ja vien tie nav laisti pārdošanā ierobežotā tilpumā vai noteiktā daudzumā;
- ~~(f) “distances pārdošanas līgums” ir jebkurš pārdošanas līgums, kas noslēgts saskaņā ar organizētu distances pārdošanas shēmu, pārdevējam un patērētājam vienlaikus fiziski neatrodoties vienā vietā, un šā līguma noslēgšanai tiek ekskluzīvi izmantots viens vai vairāki distances saziņas līdzekļi, tostarp internets, līdz līguma noslēgšanas brīdim un pašā līguma noslēgšanas brīdī;~~
- ~~(g) “pastāvīgs informācijas nesējs” ir jebkurš instruments, kas patērētājam vai pārdevējam dod iespēju uzglabāt personīgi viņam adresētu informāciju, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei informācijas mērķiem atbilstīgā laikposmā, un kas ļauj neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju;~~
- (f) “komercgarantija” ir – papildus juridiskajam pienākumam sniegt atbilstības garantiju – jebkādas tirgotāja vai ražotāja (“garantētājs”) saistības pret patērētāju atlīdzināt samaksāto cenu vai preces nomainīt, salabot vai citādi novērst nepilnības, ja šīs preces neatbilst līguma noslēgšanas brīdī vai pirms līguma noslēgšanas garantijas paziņojumā vai attiecīgajā reklāmā izklāstītajām specifikācijām vai citām ar atbilstību nesaistītām prasībām;
- (g) “līgums” ir vienošanās nolūkā radīt saistības vai citas tiesiskas sekas;
- (h) “labošana” neatbilstības gadījumā ir preču atbilstības pārdošanas līgumam atjaunošana;
- (i) “bez maksas” ir bez nepieciešamajām izmaksām, kas radušās, lai panāktu preču atbilstību, jo īpaši pasta izmaksām, darbaspēka izmaksām un materiālu izmaksām.

3. pants

Saskaņošanas pakāpe

Dalībvalstis nepatur spēkā vai neievieš noteikumus, kuri atšķiras no šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem, tostarp stingrākus vai mazāk stingrus noteikumus, lai nodrošinātu atšķirīgu patērētāju aizsardzības līmeni.

4. pants

Atbilstība līgumam

1. Pārdevējs nodrošina, ka preces attiecīgā gadījumā, lai atbilstu līgumam:
 - (a) ir līgumā noteiktajā daudzumā, kvalitātē un saskaņā ar aprakstu, tostarp, ja pārdevējs patērētājam uzrāda paraugu vai modeli, precēm piemīt šā parauga vai modeļa īpašības un tās atbilst parauga vai modeļa aprakstam;
 - (b) ir derīgas jebkuram konkrētam nolūkam, kuram patērētājs tās pieprasa un ko patērētājs ir darījis zināmu pārdevējam līguma noslēgšanas brīdī, un pārdevējs ir tam piekritis; un
 - (c) ir ar tādām īpašībām un tehniskajām spējām, kādas norādītas jebkurā paziņojumā pirms līguma noslēgšanas, kas veido neatņemamu līguma sastāvdaļu.
2. Preces atbilst līgumam, ja tās atbilst arī 5., 6. un 7. panta prasībām.
3. Jebkura vienošanās, kas izslēdz 5. un 6. panta prasības, atkāpjas no tām vai groza tās, kaitējot patērētājam, ir spēkā tikai tad, ja līguma noslēgšanas brīdī patērētājs zināja par preču īpašo stāvokli, un viņš ir nepārprotami pieņēmis šo īpašo stāvokli līguma noslēgšanas brīdī.

5. pants

Preču atbilstības prasības

Attiecīgā gadījumā preces:

- (a) ir derīgas visiem nolūkiem, kādiem tāda paša apraksta preces parasti izmanto;
- (b) ir piegādātas kopā ar tādiem piederumiem, tostarp tādā iepakojumā un ar tādām uzstādīšanas vai cita veida instrukcijām, kādus pircējs var sagaidīt saņemt; un
- (c) ir ar tādām īpašībām un tehniskajām spējām, kādas parasti piemīt šā paša veida precēm un kādas pircējs var sagaidīt, ņemot vērā preču raksturu un jebkuru publisku paziņojumu, ko sniedzis pārdevējs, kas sniegts pārdevēja vārdā, vai ko sniegušas citas personas agrākos darījumu ķēdes posmos, tostarp ražotājs, izņemot gadījumus, kad pārdevējs pierāda, ka:
 - i) nebija vai pamatoti nevarēja būt informēts par šādu paziņojumu;
 - ii) līdz līguma noslēgšanas brīdim paziņojums ir koriģēts; vai
 - iii) šis paziņojums nevarēja ietekmēt lēmumu iegādāties preces.

6. pants

Nepareiza uzstādīšana

Ja preces ir nepareizi uzstādītas, jebkuru no nepareizās uzstādīšanas izrietošu neatbilstību uzskata par preču neatbilstību līgumam, ja:

- (a) preces uzstādīja pārdevējs vai pārdevējs uzņēmās par to atbildību; vai

- (b) tika paredzēts, ka preces uzstādīs patērētājs, un patērētāja veiktā nepareizā uzstādīšana notika nepietiekamu uzstādīšanas instrukciju dēļ.

7. pants

Trešo personu tiesības

Preces atbilstības līgumam noteikšanas brīdī saskaņā ar 8. pantu preces ir brīvas no visām trešo personu tiesībām, tostarp tiesībām, kas balstītas uz intelektuālo īpašumu, lai preces varētu izmantot saskaņā ar līgumu.

8. pants

Atbilstības līgumam noteikšanas brīdis

1. Pārdevējs ir atbildīgs par jebkuru neatbilstību līgumam, kas pastāv brīdī, kad:
 - (a) patērētājs vai trešā persona, ko šim nolūkam izraudzījies patērētājs un kas nav pārvadātājs, ir ieguvis preces faktiskā valdījumā; vai
 - (b) preces tiek nodotas patērētāja izvēlētajam pārvadātājam, ja šo pārvadātāju nepiedāvāja pārdevējs vai ja pārdevējs nepiedāvā pārvadājuma iespējas.
2. Gadījumos, kad preces uzstādījis pārdevējs vai pārdevējs uzņēmās par to atbildību, brīdis, kad ir pabeigta uzstādīšana, tiek uzskatīts par brīdi, kad patērētājs ieguvis preces faktiskā valdījumā. Gadījumā, kad tika paredzēts, ka preces uzstādīs patērētājs, brīdis, kad patērētājam bija samērīgs laiks uzstādīšanai, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 30 dienas pēc 1. punktā norādītā brīža, tiek uzskatīts par brīdi, kad patērētājs ieguvis preces faktiskā valdījumā.
3. Jebkādu neatbilstību līgumam, kas parādās divu gadu laikā no 1. un 2. punktā norādītā brīža, uzskata par pastāvējušu 1. un 2. punktā norādītajā brīdī, izņemot gadījumus, kad šāds pieņēmums ir nesavienojams ar preču vai neatbilstības būtību.

9. pants

Patērētāju tiesiskās aizsardzības līdzekļi neatbilstības līgumam gadījumā

1. Neatbilstības līgumam gadījumā patērētājs ir tiesīgs prasīt, lai saskaņā ar 11. pantu pārdevējs preces bez maksas padarītu atbilstīgas, salabojot vai nomainot tās.
2. Labošana vai nomaiņa jāveic samērīgā termiņā un nesagādājot ievērojamas neērtības patērētājam, ņemot vērā preču raksturu un nolūku, kādam patērētājs preces pieprasījis.
3. Patērētājs ir tiesīgs uz proporcionālu cenas samazinājumu saskaņā ar 12. pantu vai līguma izbeigšanu saskaņā ar 13. pantu gadījumos, kad:
 - (a) labošana vai nomaiņa ir neiespējama vai nelikumīga;
 - (b) pārdevējs nav veicis labošanu vai nomaiņu atbilstošā termiņā;
 - (c) labošana vai nomaiņa sagādātu būtiskas neērtības patērētājam; vai
 - (d) pārdevējs ir paziņojis vai no lietas apstākļiem skaidri izriet, ka pārdevējs nepadarīs preces atbilstīgas līgumam samērīgā termiņā.
4. Patērētājs ir tiesīgs aizturēt ikvienu vēl nesamaksātās cenas daļas maksājumu līdz brīdim, kad pārdevējs ir padarījis preces atbilstīgas līgumam.

5. Patērētājs nav tiesīgs izmantot šos tiesiskās aizsardzības līdzekļus tādā apjomā, kādā patērētājs ir veicinājis neatbilstību līgumam vai tās sekas.

10. pants

Preču nomaiņa

1. Ja pārdevējs izlabo preču neatbilstību līgumam, preces nomainot, tad pārdevējs uz sava rēķina pieņem atpakaļ nomainītās preces, ja vien puses nav vienojušās citādi pēc tam, kad patērētājs ir informējis pārdevēju par neatbilstību līgumam.
2. Ja patērētājs ir uzstādījis preces to raksturam un nolūkam atbilstošā veidā pirms neatbilstība līgumam kļuva redzama, pienākums pieņemt atpakaļ nomainītās preces ietver neatbilstīgo preču demontāžu un jauno preču uzstādīšanu vai ar to saistīto izmaksu segšanu.
3. Patērētājam nav pienākuma maksāt par nomainīto preču lietošanu laikā pirms to nomaiņas.

11. pants

Patērētāja izvēle starp labošanu un nomaiņu

Patērētājs var izvēlēties labošanu vai nomaiņu, ja vien izvēlētais variants nav neiespējams vai nelikumīgs vai, tos salīdzinot, nerada pārdevējam nesamērīgas izmaksas, ņemot vērā visus apstākļus, tostarp:

- (a) preču vērtību, ja nebūtu neatbilstības līgumam;
- (b) neatbilstības līgumam nozīmīgumu; un
- (c) vai alternatīvo tiesiskās aizsardzības līdzekli varētu izmantot, nesagādājot ievērojamas neērtības patērētājam.

12. pants

Cenas samazinājums

Cenas samazinājums ir proporcionāls patērētāja saņemto preču vērtības samazinājumam, salīdzinot ar vērtību, kas būtu precēm, ja tās būtu atbilstīgas līgumam.

13. pants

Patērētāja tiesības izbeigt līgumu

1. Patērētājs izmanto tiesības izbeigt līgumu, par to nosūtot paziņojumu pārdevējam ar jebkādiem līdzekļiem.
2. Gadījumos, kad neatbilstība līgumam attiecas tikai uz dažām no līguma ietvaros piegādātajām precēm un ir pamats līguma izbeigšanai saskaņā ar 9. pantu, patērētājs var izbeigt līgumu tikai attiecībā uz šīm precēm, kā arī jebkurām citām precēm, kuras patērētājs iegādājies kā neatbilstīgo preču piederumus.
3. Ja patērētājs izbeidz līgumu visā tā kopumā vai tikai attiecībā uz dažām līguma ietvaros piegādātajām precēm saskaņā ar 2. punktu:

- (a) pārdevējs bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas atmaksā patērētājam samaksāto cenu un sedz ar atmaksu saistītos izdevumus;
- (b) patērētājs bez nepamatotas kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 14 dienu laikā no paziņojuma nosūtīšanas uz pārdevēja rēķina atgriež pārdevējam preces;
- (c) ja preces nevar atgriezt, jo tās ir iznīcinātas vai zudušas, patērētājs sedz tādu neatbilstīgo preču vērtību naudas izteiksmē, kāda tām būtu atgriešanas dienā, ja patērētājs tās būtu saglabājis līdz šai dienai neiznīcinātas vai nezudušas, izņemot gadījumus, kad iznīcināšanu vai zudumu izraisījusi preču neatbilstība līgumam; un
- (d) patērētājs maksā par saņemto preču izmantošanu tikai tādā apmērā, kādā vērtības samazinājums pārsniedz parastas izmantošanas gadījumā radušos nolietojumu. Maksa par vērtības samazinājumu nepārsniedz cenu, kas samaksāta par precēm.

14. pants

Termiņi

Patērētājam ir tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekli preču neatbilstības līgumam gadījumā, ja neatbilstība parādās divu gadu laikā no attiecīgā atbilstības noteikšanas brīža. Ja 9. pantā paredzētās tiesības saskaņā ar valstu tiesību aktiem ir pakļautas noilgumam, šis noilgums nedrīkst būt īsāks par diviem gadiem no attiecīgā atbilstības noteikšanas brīža.

15. pants

Komercgarantijas

1. Komercgarantija ir saistoša garantētājam saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti:
 - (a) pārdevēja sniegtajā informācijā pirms līguma noslēgšanas, tostarp jebkuros paziņojumos pirms līguma noslēgšanas, kas veido neatņemamu līguma sastāvdaļu;
 - (b) pirms līguma slēgšanas vai līguma slēgšanas laikā pieejamā reklāmā; un
 - (c) garantijas paziņojumā.

Ja garantijas paziņojums ir mazāk labvēlīgs patērētājam nekā nosacījumi, kas izklāstīti pirms līguma slēgšanas pārdevēja sniegtajā informācijā vai reklāmā, komercgarantija ir saistoša saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti pirms līguma slēgšanas sniegtajā informācijā vai reklāmā, kas saistīta ar komercgarantiju.

2. Garantijas paziņojumu dara pieejamu uz pastāvīga informācijas nesēja un to sagatavo vienkāršā, saprotamā valodā. Tajā iekļauj šādu informāciju:
 - (a) skaidrs paziņojums par patērētāja likumiskajām tiesībām, kā to paredz šī direktīva, un skaidrs paziņojums, ka komercgarantija šīs tiesības neskar; un
 - (b) komercgarantijas nosacījumi, kas pārsniedz patērētāja likumiskās tiesības, informācija par ilgumu, pārnēsāmību, teritoriālo piemērošanas jomu un jebkādu izmaksu esību, kādas varētu rasties patērētājam, lai gūtu labumu no komercgarantijas, garantijas devēja vai personas, pret kuru izvirzāmas prasības,

ja šī persona nav garantijas devējs, nosaukums un adrese, un prasības celšanas procedūra.

3. Šā panta piemērošanas nolūkā “pastāvīgs informācijas nesējs” ir jebkurš instruments, kas dod iespēju pusēm uzglabāt informāciju, kas adresēta personīgi tām, tā, lai tā būtu pieejama turpmākai atsaucei par laika posmu, kurš atbilst informācijas mērķiem un kurš ļauj neizmainītā veidā pavairot uzglabāto informāciju.
- 3.4. Šā panta 2. punkta neievērošana neskar komercgarantijas saistošo raksturu garantijas devējam.
- 4.5. Dalībvalstis var noteikt papildu noteikumus par citiem komercgarantijām aspektiem, kurus šis pants nereglamentē – eiktāl tie nesamazina šajā pantā noteikto aizsardzības līmeni.

16. pants

Tiesības uz atlīdzinājumu

Ja pārdevējs ir atbildīgs patērētājam par neatbilstību līgumam, kas radusies kādas personas darbības vai bezdarbības dēļ agrākā darījumu ķēdes posmā, pārdevējs ir tiesīgs izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus pret atbildīgo personu vai personām darījumu ķēdē. Valsts tiesību aktos nosaka personu, pret kuru pārdevējs var vērst tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kā arī to īstenošanas kārtību un nosacījumus.

17. pants

Izpilde

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgus un efektīvus līdzekļus, lai nodrošinātu šīs direktīvas ievērošanu.
2. Šā panta 1. punktā minētie līdzekļi ietver noteikumus, kuri paredz, ka viena vai vairākas no šādām iestādēm, kā noteikts attiecīgajos valsts tiesību aktos, var iesniegt pieteikumu valsts tiesā vai kompetentajās administratīvajās iestādēs, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu:
- a) valsts iestādes vai to pārstāvji;
 - b) patērētāju organizācijas, kurām ir likumīgas intereses patērētāju aizsardzībā;
 - c) profesionālas organizācijas, kurām ir likumīgas intereses rīkoties.

18. pants

Imperatīvais raksturs

Neviena līgumiska vienošanās, kura patērētājam par ļaunu izslēdz šo direktīvu transponējošo valsts pasākumu piemērošanu, atkāpjas no tiem vai maina to ietekmi, pirms patērētājs ir vērsis pārdevēja uzmanību uz neatbilstību līgumam, nav patērētājam saistoša, izņemot gadījumus, kad līgumslēdzējas puses izslēdz 5. un 6. pantā noteiktās prasības, atkāpjas no tām vai maina to ietekmi saskaņā ar 4. panta 3. punktu.

19. pants

Direktīvas 1999/44/EK, Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvas 2009/22/EK grozījumi

1. Direktīvas 1999/44/EK 1. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

1. "1. Šīs direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus par dažiem patēriņa preču pārdošanas līgumu, kas nav distances pārdošanas līgumi, aspektiem un saistītajām garantijām, lai nodrošinātu vienādu patērētāju tiesību aizsardzības minimālo līmeni iekšējā tirgū."

b) 2. punktu groza šādi:

i) f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) "labošana: "labošana" neatbilstības gadījumā ir patēriņa preču atbilstības pārdošanas līgumam atjaunošana;"

ii) pievieno šādu punktu:

"g) "distances pārdošanas līgums" ir jebkurš pārdošanas līgums, kas noslēgts saskaņā ar organizētu distances pārdošanas shēmu, pārdevējam un patērētājam vienlaikus fiziski neatrodoties vienā vietā, un šā līguma noslēgšanai tiek ekskluzīvi izmantots viens vai vairāki distances saziņas līdzekļi, tostarp arī internets, līdz līguma noslēgšanas brīdim un pašā līguma noslēgšanas brīdī."

21. Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumā 11. pievieno šādu punktu aizstāj ar šādu:

22. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) N/XXX (XX/XX/201X) par dažiem preču tiešsaistes un citas distances pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV....)"

32. Direktīvas 2009/22/EK I pielikumā pievieno šādu 7. punktu aizstāj ar šādu:

"467. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) N/XXX (XX/XX/201X) par dažiem preču tiešsaistes un citas distances pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV....)"

20. pants

Pārejas noteikumi

1. Šī direktīva neattiecas uz līgumiem, kas noslēgti pirms *[date of two years after the entry into force of this Directive]*.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka normatīvos aktus un administratīvos noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, piemēro no *[date of two years after the entry into force]* visiem līgumiem, kas noslēgti pēc minētā datuma.

21. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/44/EK atcelšana

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām tiek atcelta no [date of two years after the entry into force]. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstību tabulu 1. pielikumā.

202. pants

Transponēšana

1. Normatīvie akti un administratīvie noteikumi, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, dalībvalstīs stājas spēkā vēlākais [date of two years after the entry into force].
2. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.
3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

213. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tomēr 19. pantu piemēro no [date of two years after the entry into force].

224. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*